

Vi har dermed deponeret vores forståelse for, hvad der med et fint ord kaldes innovation, altså fornyelse, udvikling, og hvad der er en god idé, hos det offentlige system eller hos organisationer sat i værk af systemet. For mennesker, som i dag ønsker at etablere egen virksomhed, er det nu blevet vigtigere at stå sig godt med sagsbehandlersystemet og dets procedurer end at have en god idé.

Iværksættedydelse, etableringsydelse, klippekortordninger, statsgaranterede udviklingselskaber, det er alt sammen eksempler på, at staten, det offentlige, ved bedst. Men det er en katastrofal misforståelse, når nogle politikere tror, at de er bedre til at drive erhverv end erhvervslivets egne folk. Og det er en katastrofe for vort samfund, at vi har indsnævret friheden så meget, at vi har fået europæisk bundrekord i selvstændige.

Til gengæld må man sige, at de alt for få, der overlever som selvstændige på længere sigt, er gjort af et særligt stof. Ud over lyst til at drive deres oprindelige erhverv skal de være indstillet på at tilbringe 2-4 uger med administrativt arbejde for det offentlige selv i de mindste virksomheder.

Forleden blev, som også nævnt, en sønderjysk leverpostejfabrikant ramt af det problem. Det blev ham simpelt hen for meget. Han skulle bruge masser af tid til at udfylde skemaer fra Danmarks Statistik. Han mente, det var vigtigere for ham og hans virksomhed, at han passede sit arbejde med at fabrikere leverpostej, men det finder en statsvirksomhed sig selvfølgelig ikke i. Som i hundredvis af andre tilfælde meddelte man, at svaret skulle foreligge inden for den krævede tid og uden beregning for staten. Nu venter den principfaste leverpostejfabrikant på at komme nogle dage i fængsel. Han går i fængsel i protest mod den offentlige administration. Han nægtede at bruge sin tid på Danmarks Statistik.

Jeg har tidligere underholdt med tilsvarende eksempler fra denne talerstol, bl.a. om et omfattende spørgeskema med 100 komplicerede spørgsmål til landets elektrikere. I dag kan jeg fortsætte med endnu et nyt eksempel: et skema på 88 spørgsmål til landets isenkræmmerforretninger. Jeg ved meget vel, at der er lov hjemmel til at kræve statistik, men jeg vægrer mig ved at tro, at denne hjemmel også åbner mulighed for at kræve oplysninger, der går langt ud over indholdet af en normal virksomhedsregnskab. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at selv den

mindste virksomhed skal have store udgifter til revisorer for at svare på spørgsmål fra det offentlige.

Jeg vil derfor gerne sige lige ud til regeringen, at vi mener, at grænsen for længst er overskredet. Vi vil simpelt hen ikke finde os i det længere. De administrative byrder skal reduceres ikke om hverken 6 måneder eller 12 måneder, men nu i dette forår skal vi se de første konkrete resultater, sådan som vi aftalte det før jul.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Min korte bemærkning er egentlig til Socialdemokratiets ordfører, hr. Ole Vagn Christensen.

Jeg beklager, at jeg kom lidt uden for iværksætterdiskussionen med mit coastereksempel som svar på hr. Ole Vagn Christensens uvilje mod at bruge de midler, som er de eneste, vi har gode erfaringer med, nemlig skattesystemet.

Men når hr. Ole Vagn Christensen i anden omgang går op og siger, at man skal hjælpe de virksomheder, hvor der ingen indtjening er, og sætte nogle penge ind på det, så er jeg fuldstændig uenig. Jeg tror ikke, man kan gøre noget ved virksomheder, hvor der ingen indtjening er. Det har ikke noget formål i sig selv at gå og give tilskud til noget, der ikke er nogen indtjening i.

Det var betydelig bedre at sige, at de virksomheder, der opstår, og som har nogen indtjening, skal have lov at beholde noget af den indtjening, så de kan komme videre, og så må vi støtte dem, der er kommet i gang, og dem, der kan noget, hvis vi endelig skal den vej rundt. Og det gør vi altså stadig væk bedst over skattesystemet, ikke fordi jeg går ind for skattesystemet som grundlæggende idé, men fordi det er det, der har vist sig at virke. Det er det, der giver den frivillighed i handlingerne, som vi har brug for.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal kort sige til hr. Kai Dige Bach, at det også giver mulighed for, at man bare kan tage selv, og det gælder alle, og det er den holdning, vi har gjort op med. Det er den holdning, der er med til at vride hele systemet skævt.

Og så må jeg sige – det var sådan set det, der kaldte mig herop – til hr. Svend Erik Hovmand, at vi jo fik alt at vide her, men hvis man havde siddet som iværksætter, så tror jeg, man havde haft meget svært ved at følge med i, hvor man var henne i alt det dér. Det var jo alle de problemer, der er mellem offentligt og privat, det var